

и артиллерия, завзели позицията на востокъ отъ Ески-Загра. За отряда на генерала Гурко никой нищо не знаеялъ. *)

Щомъ са заредѣла ранната зора, турцитѣ поченжли да нападатъ. Погледали нашитѣ на турския аскеръ и видѣли какви страшни сили са развивали противъ тѣхния малъкъ отрядецъ; това били грѣмаднитѣ сили на Сюлейманъ паша.

Този часъ са поченжлъ бой, ожесточенъ и распаленъ и отъ двѣтѣ страни. Най-напредъ сж били двѣтѣ дружини; другитѣ двѣ стоѣли на резерва за полаганье върху горния проходъ въ тила на българската позиция. Скоро нашитѣ сили зели да изнемощяватъ повикали резерва. И четиритѣ дружини съставили една обща линия и боя са продължавалъ около петъ часа. Никога нѣкой казва Максимовъ, корреспондентина на *Биржевыя Вѣдомосты*, не са е надѣвалъ, че Българското ополчение ще покаже таквозъ постоянство. Неприятеля билъ завзелъ пространство 4 версти. Отпослѣ, когато армията на Сюлеймана бѣ плѣнена подъ Шипка, самъ началника на турския штабъ исповѣдалъ, че противъ 4-тѣ Български дружини сж били 15 турски баталиони и 3 батареи **). Нашитѣ имали всичко-всичко шесть топа. Турцитѣ нападали на колонни и отчасти съ растворени строеве. Най-подиръ, Българитѣ са постреснали, силата имъ била слаба, а Турцитѣ все повече и повече са разерявали; настанжлъ критически моментъ, когато трѣбало или напредъ въ атака, или назадъ — оттеглянье. Офицеритѣ, всички боеви юнаци, повечето калени въ Ташкентъ, паднжли жертви на тѣзи битва. Що да са прави? Турцитѣ ускорявали критическия моментъ; тѣ сж впуснжли въ атака. Първата и третята дружини били

*) Двѣ войны. 184.

**) Двѣ войны 484.